

Formanden: Ændringsforslag Nr. 8 er taget tilbage. Det kan i øvrigt alligevel komme frem, dersom der bliver at afstemme over den paagældende Paragraf. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Birch: Saa vidt jeg har forstaaet, har Ministeren ikke haft anden Indvending mod Ændringsforslaget om, at det skal være „til Brug helt eller delvis færdige“ Bygninger, der skal ansættes til Ejendomsskyld, end dette meget grelle Eksempel, som han fremhævede, at en Mand, der byggede et Slot og ikke havde naaet at faa Spiret paa, saa kunde lade det staa hen, maaske i Aar og Dag, inden det kom ind under Skyldsætning. Det skulde være en meget mærkelig Slotsejer, der vilde behandle sin Ejendom saadan, at han ikke gjorde noget af den færdig til Brug, men dernæst forekommer det saa sjældent, at man bygger Slotte her, jeg tror overhovedet ikke, at der bygges Slotte, det er da undtagelsesvis og kan ikke stilles op mod de Hundreder og Tusinder af Tilfælde, som forefalder hvert Aar, at Bygninger bliver foreløbig assurert og lagt i Skat 6—9 Maaneder, forinden de giver nogen som helst Indtægt. Naar Finansministeren endvidere med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 3 til § 7 henviste til en Protest fra Indenrigsministerens Side, haaber jeg, at det dog alligevel maa blive taget under nærmere Overvejelse inden tredie Behandling, om vi ikke ved at vedtage § 7, som den foreligger i Lovforslaget, kommer i absolut Strid med Ejendomsskyldlovens klare Bestemmelser i den Henseende. Naar endelig Finansministeren i meget satiriske Vendinger raillerede i stærke Udtryk over de konservatives Mangel paa Fremsyn med Hensyn til, hvad der skal opnaas ved Jordvurderingen, da vil jeg sige, at vel kan Kortsyn være beklageligt, men det er dog alligevel ikke saa graverende som dette, at man med fuld Bevidsthed om, at en Foranstaltning ikke har nogen Betydning, alligevel medvirker til at sætte den igennem. Jeg har ikke forstaaet Finansministeren rettere — og jeg tror, det gaar de øvrige Medlemmer af Udvalget paa samme Maade — end at han selv er ganske klar over, at selv om vi faar denne særlige Vurdering af Jord, vil det dog, hvis der om kortere eller længere Tid fremkommer Lovforslag om Jordskyld, vise sig, at denne særlige Vurdering vil være ganske overflødig, ganske spildt. Det er oplyst, at den vil koste flere Hundrede Tusinde Kroner,

i alt Tald 200,000 à 250,000 Kr. Det forekommer mig, at det under saadanne Forhold at være med til at gennemføre en saadan Sag er nok saa graverende som det, at der hos de konservative er Mangel paa Fremsyn.

Godskesen: Det er mig i og for sig imod særlig paa dette Tidspunkt at opholde det høje Ting med en Redegørelse for min rent personlige Stilling, men efter Finansministerens Udtalelser til mig bliver det dog nødvendigt for mig at sige et Par Ord.

Ministeren bebrejdede mig, at jeg nu skulde indtage en ganske anden Stilling end i den kommunale Skattekommission, idet jeg der var gaaet med til at foreslaa en særlig Jordvurdering og nu i Dag her i Tinget stillede mig imod en saadan. Selv om min Stilling i dette Øjeblik var modsat, hvad den havde været i Skattekommissionen, forekommer det mig ikke at kunne give Anledning til Bebrejdelser. Det er ikke mig, som har fattet Tanken om en særlig Jordvurdering eller udformet Begrundelsen. Jeg har kun i en stor Kommission, hvori der sad Repræsentanter for mange forskellige Anskuelser, undladt at tage særlig Afstand fra den, og dette kan dog ikke med mindste Føje udelukke mig fra, naar jeg i anden Egenskab fik med Sagen at gøre, at lade mig paavirke af, hvad der kom frem, og det kunde ikke indeholde Løfter om, at jeg i saa Tilfælde vilde skille mig ud fra mine Partifæller. Men i nærværende Tilfælde behøver jeg ikke at tage min Tilflugt til saadanne Betragtninger, thi det forekommer mig, at der ingen Forskel er mellem min Opfattelse i Skattekommissionen og i Dag. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, var der i Skattekommissionen kun meget faa egentlige Georgeister. Naar dog hele Kommissionen gik med til at foreslaa en særlig Jordvurdering, var det, fordi man fandt, at det kunde være heldigt at faa dette Spørgsmaal, som er traadt saa stærkt frem, belyst paa god Maade. Flertallet af Skattekommissionens Medlemmer, som var Modstandere af Georgeismen, gik ud fra den Opfattelse, som jeg tror er rigtig, at hvis Spørgsmaalet blev belyst fyldestgørende, vilde man derigennem faa ikke Argumenter for, men mod den georgeistiske Teori. Efter at Lovforslaget er kommet for her i Tinget og er blevet behandlet i Udvalg, har sagkyndige Medlemmer, som jeg har haft Lejlighed til at arbejde sammen med, og hvis Mening jeg sætter Pris paa, udtalt, at for den begrænsede Sum, her foresloges anvendt, vilde man ikke faa nogen virkelig